

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. rugsėjo 26 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Transportas – Kelių transportas – Reglamentas (EB) Nr. 561/2006 – 19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa – Administracinė sankcija už pažeidimą, padarytą valstybės narės, kurioje yra įmonės buveinė, teritorijoje, paskirta kitos valstybės narės, kurioje buvo nustatytas tas pažeidimas, kompetentingų institucijų“

Byloje C-513/17

dėl *Amtsgericht Köln* (Kelno apylinkės teismas, Vokietija) 2017 m. liepos 31 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. rugpjūčio 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, inicijuotoje

Josef Baumgartner,

dalyvaujant

Bundesamt für Güterverkehr,

Staatsanwaltschaft Köln,

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas (pranešėjas), teisėjai A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Bundesamt für Güterverkehr*, atstovaujamos A. Marquardt,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Tassopoulou ir D. Tsagkarakis,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun ir J. Hottiaux,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 (OL L 102, 2006, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 180, 2006, p. 26, OL L 79, 2011, p. 26 ir OL L 195, 2016, p. 83) 19 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Josef Baumgartner prieštaravimą dėl baudos, kurią jam, kaip Austrijoje įsteigtos bendrovės *Transporte Josef Baumgartner GmbH & Co KG* (toliau – bendrovė) atstovui, paskyrė *Bundesamt für Güterverkehr* (Federalinė krovinių transporto tarnyba, Vokietija) už Reglamento Nr. 561/2006 pažeidimą, padarytą valstybėje narėje, kurioje yra bendrovės buveinė.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Reglamento Nr. 561/2006 14, 19 ir 26 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:
  - „(14) Siekiant užtikrinti efektyvų vykdymą, būtina, kad kompetentingos valdžios institucijos, atlikdamos patikrinimus keliuose bei po pereinamojo laikotarpio, galėtų įsitikinti, kad patikrinimo dieną ir prieš taiėjusias 28 dienas buvo tinkamai laikomasi vairavimo trukmių ir poilsio laikotarpių taisyklių.“
<...>
  - (19) Kadangi padidėjo tarpvalstybinis krovinių ir keleivių vežimas, saugiam eismui keliuose ir patikrinimų keliuose bei ūkio subjektų patalpose sustiprinimui pageidautina apimti kitose valstybėse narėse ar trečiosiose šalyse nustatytas vairavimo trukmes, poilsio laikotarpius ir pertraukas bei nustatyti, ar atitinkamų taisyklių visiškai ir tinkamai laikomasi.
<...>
  - (26) Valstybės narės turėtų nustatyti už šio reglamento pažeidimus taikytinų sankcijų taisykles ir užtikrinti, kad jos būtų vykdomos. Šios sankcijos turi būti efektyvios, proporcingos, atgrasančios ir nediskriminuojančios. Į bendrą priemonių, kurias gali taikyti valstybės narės, sąrašą taip pat turėtų būti įtraukta galimybė sulaikyti transporto priemones, kai nustatomi rimti pažeidimai. Šio reglamento nuostatos, susijusios su sankcijomis ar procesiniais veiksmais, neturėtų turėti poveikio nacionalinėms taisyklėms, nustatančioms įrodinėjimo našumą.“

4 Reglamento Nr. 561/2006 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta:

- „a) Transporto ūkio subjektas, naudojantis transporto priemones, kuriose įrengta įrašymo įranga pagal [1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų (OL L 370, 1985, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 227)] I B priedą, ir kuri[o]ms taikomas šis reglamentas, užtikrina:
- i) kad visi duomenys iš transporto priemonės ar vairuotojo kortelės būtų perkeliami taip dažnai, kaip tai nustatė valstybė narė. Be to, transporto ūkio subjektas atitinkamus duomenis perkelia dažniau, kad užtikrintų, jog visi duomenys apie ūkio subjekto ar jo vardu atliktą veiklą būtų perkelti;
  - ii) kad visi iš transporto priemonės ir vairuotojo kortelės perkelti duomenys būtų saugomi ne mažiau kaip 12 mėnesių nuo jų įregistravimo, ir kad tikrinančio pareigūno prašymu jie būtų tiesiogiai ar per nuotolį prieinami ūkio subjekte [ūkio subjekto patalpose];
- b) taikant šią dalį „duomenų perkėlimas“ aiškinamas pagal apibrėžimą, pateiktą Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3821/85 IB priedo I skyriaus s punkte;
- c) laikydamosi 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, Komisija nustato maksimalų laikotarpį, per kurį atitinkami duomenys perkeliami pagal pirmiau nurodyto a punkto i papunktį.“

5 Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 1 ir 2 dalys suformuluotos taip:

„1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento ir Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 pažeidimus, ir imasi visų reikiamų priemonių, kad jos būtų įgyvendintos. Šios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos, atgrasančios ir nediskriminuojančios. Nei už vieną šio reglamento ar Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 nuostatų pažeidimą negali būti taikoma daugiau kaip viena sankcija ar procedūra. Apie šias priemones ir sankcijų taikymo taisykles valstybės narės praneša Komisijai iki 29 straipsnio antroje pastraipoje nurodytos dienos. Komisija atitinkamai informuoja kitas valstybes nares.

2. Valstybė narė įgalioja kompetentingas institucijas taikyti sankcijas ūkio subjektui ir (arba) vairuotojui už jos teritorijoje nustatytą šio reglamento pažeidimą, už kurį sankcija dar nebuvo taikyta, net ir tuo atveju, jei šis pažeidimas padarytas kitos valstybės narės ar trečiosios šalies teritorijoje.

Išimties tvarka, kai nustatomas pažeidimas:

- kuris buvo padarytas ne atitinkamos valstybės narės teritorijoje, ir
- kurį padarė kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje įsteigtas ūkio subjektas ar vairuotojas, kurio darbo vieta yra kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje,

valstybė narė iki 2009 m. sausio 1 d. gali, užuot taikiusi sankciją, apie pažeidimą pranešti valstybės narės ar trečiosios šalies, kurioje yra įsteigtas ūkio subjektas ar kurioje yra vairuotojo darbo vieta, kompetentingai institucijai.“

6 Reglamento Nr. 3821/85, iš dalies pakeisto 2009 m. gruodžio 16 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1266/2009 (OL L 339, 2009, p. 3), 13 straipsnyje numatyta:

„Darbdavys ir vairuotojai užtikrina, pirma, kad tachografas gerai veiktų ir būtų tinkamai naudojamas, antra, kad vairuotojo kortelė būtų naudojama tinkamai, jeigu vairuotojas yra prašomas vairuoti transporto priemonę, kurioje yra sumontuotas I B priedo reikalavimus atitinkantis tachografas.“

7 Šio reglamento I B priedo I skyriuje nurodyta:

„Šiame priede:

l) įmonės kortelė – tachografo kortelė, kurią valstybės narės institucijos išduoda transporto priemonių su sumontuotu tachografu savininkui arba turėtojiui. Įmonės kortelė, kurioje nurodoma įmonė, suteikia galimybę tos įmonės užrakintame tachografe arba jokios įmonės neužrakintame tachografe laikomus duomenis rodyti ekrane, juos perkelti ir spausdinti;

<...>

s) duomenų perkėlimas– tai viso transporto priemonės duomenų atmintyje arba tachografo kortelės atmintyje laikomų duomenų rinkmenų rinkinio arba jo dalies kopijavimas kartu su skaitmeniniu parašu, kai tokie duomenys reikalingi atitikčiai Reglamento (EB) Nr. 561/2006 nuostatomis nustatyti.

<...>“

Vokietijos teisė

8 *Verordnung zur Durchführung des Fahrpersonalgesetzes* (Nutarimas dėl Įstatymo dėl vairuotojų įgyvendinimo, toliau – *Fahrpersonalverordnung*) 2 straipsnio 5 dalies antrame sakinyje iš esmės numatyta, kad transporto priemonių, patenkančių į Reglamento Nr. 561/2006 taikymo sritį, atveju verslininkas turi užtikrinti, kad visi vairuotojo kortelės duomenys būtų perkelti įmonėje ne vėliau kaip per 28 dienas nuo jų įrašymo.

9 *Gesetz über Ordnungswidrigkeiten* (Administracinių nusižengimų įstatymas, toliau – *OWiG*) 5 straipsnyje nustatyta:

„Jei įstatyme nenumatyta kitaip, sankcijas galima taikyti tik už tuos administracinius nusižengimus, kurie buvo padaryti šio įstatymo teritorinio taikymo srityje arba už jos ribų laive arba orlaivyje, kuris turi teisę vykti su Vokietijos vėliava arba su Vokietijos Federacinės Respublikos valstybės ženklu.“

10 *OWiG* 9 straipsnyje iš esmės nurodyta, kad fizinio arba juridinio asmens atstovui gali būti skirta sankcija už veiksmus, atitinkančius atstovaujamojo asmens padaryto administracinio nusižengimo sąlygas.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

11 Per 2015 m. lapkričio 19 d. greitkelyje Vokietijoje atliktą patikrinimą kompetentingos institucijos nustatė, kad bendrovei priklausančia transporto priemone buvo padaryti du Reglamento Nr. 561/2006 pažeidimai.

12 Pirma, vairuotojo kortelės duomenys nebuvo perkelti per terminą, nustatytą Reglamento Nr. 561/2006 10 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktyje, siejamame su *Fahrpersonalverordnung* 2 straipsnio 5 dalimi. Antra, įmonės kortelė nebuvo įvesta į minėtos transporto priemonės tachografą.

13 2016 m. vasario 15 d. J. Baumgartner, kaip bendrovės atstovas, buvo pakviestas pateikti savo nuomonę dėl inkriminuojamų pažeidimų. Suinteresuotajam asmeniui nesiėmus jokių veiksmų, Federalinė krovinių transporto tarnyba nusprendė jam už abu pažeidimus skirti 406,25 EUR baudą.

- 14 J. Baumgartner minėtai tarnybai pateikė prieštaravimą dėl šio sprendimo ir ginčijo jos teritorinę jurisdikciją skirti sankciją už nustatytus pažeidimus.
- 15 Ieškovas pagrindinėje byloje teigė, kad pagal *Fahrpersonalverordnung* 2 straipsnio 5 dalies antrą sakinį pareiga perkelti vairuotojo kortelės duomenis ir aktyvuoti įmonės užraktą galiojo tik įmonės buveinės vietoje. Kadangi *Transporte Josef Baumgartner* įsteigta Austrijoje, ieškovas pagrindinėje byloje laikėsi nuomonės, kad inkriminuojamas pažeidimas buvo padarytas už *OWiG* 5 straipsnio teritorinės taikymo srities ribų.
- 16 Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą *Amtsgericht Köln* (Kelno apylinkės teismas), turintis nuspręsti dėl J. Baumgartner pateikto prieštaravimo, nurodo, kad *Oberlandsgericht Köln* (Kelno apeliacinis apygardos teismas, Vokietija) 2017 m. liepos 31 d. nutartyje, priimtoje panašioje byloje, laikėsi tokio nacionalinio reglamentavimo nuostatų aiškinimo, koks išdėstytas pirmesniame punkte.
- 17 Be to, toje nutartyje *Oberlandsgericht Köln* (Kelno apeliacinis apygardos teismas) nepripažino Vokietijos institucijų teisės taikyti sankciją pagal Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalį.
- 18 Visiškai pripažindamas, kad Reglamentas Nr. 561/2006 taikomas tiesiogiai, todėl atitinka „įstatymo“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal *OWiG* 5 straipsnyje vartojamą frazę „[j]ei įstatyme nenumatyta kitaip“, *Oberlandsgericht Köln* (Kelno apeliacinis apygardos teismas) manė, kad minėto reglamento 19 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip: kadangi pažeidimas nustatytas valstybėje narėje, kuri suteikė teisę kitos valstybės narės institucijoms taikyti už jį sankcijas, neatsižvelgiant į pažeidimo padarymo vietą, Federalinė krovinių transporto tarnyba šiuo atveju neturėjo kompetencijos pati skirti sankciją už nustatytą pažeidimą.
- 19 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad pagal šią nuostatą valstybėms narėms suteikiama teisė skirti sankcijas už jų teritorijoje nustatytus minėto reglamento pažeidimus, net jeigu tie pažeidimai buvo padaryti kitos valstybės narės teritorijoje.
- 20 Anot šio teismo, tokį aiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies antra pastraipa. Pagal šią nuostatą valstybė narė tais atvejais, kai nustatomas pažeidimas, kuris buvo padarytas ne jos teritorijoje, iki 2009 m. sausio 1 d. gali, užuot taikiusi sankciją, apie pažeidimą pranešti valstybės narės ar trečiosios šalies, kurioje yra įsteigtas ūkio subjektas ar vairuotojo darbo vieta, kompetentingai institucijai.
- 21 Šiomis aplinkybėmis *Amtsgericht Köln* (Kelno apylinkės teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento (EB) Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies [pirma pastraipa] aiškintina taip, kad sankciją įmonei arba įmonės vadovui pagal [*OWiG*] 30, 9 ir 130 straipsnius už administracinį nusižengimą, kuris buvo padarytas įmonės buveinės vietoje, gali taikyti tik ta valstybė narė, kurios teritorijoje yra įmonės buveinė? O gal kitos valstybės narės taip pat turi teisę taikyti sankciją už administracinį nusižengimą, jeigu jis nustatomas jų teritorijoje?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 22 Prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad pagal ją kompetentingoms valstybės narės institucijoms tiesiogiai suteikiama teisė skirti sankciją įmonei ar jos vadovui už jos teritorijoje nustatytą minėto reglamento pažeidimą, net jeigu šis pažeidimas buvo padarytas kitos valstybės narės, kurioje yra tos įmonės buveinė, teritorijoje.

- 23 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Vaditrans*, C-102/16, EU:C:2017:1012, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Remiantis Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, valstybė narė įgalioja kompetentingas institucijas taikyti sankcijas ūkio subjektui ir (arba) vairuotojui už jos teritorijoje nustatytą šio reglamento pažeidimą, už kurį sankcija dar nebuvo taikyta, net ir tuo atveju, jei šis pažeidimas padarytas kitos valstybės narės ar trečiosios šalies teritorijoje.
- 25 Vis dėlto, kaip savo pastabose pažymėjo Austrijos Respublika ir Komisija, ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo, ir ieškovo pagrindinėje byloje pasirinktas aiškinimas galimas gramatiniu požiūriu, nes minėtoje nuostatoje vienareikšmiškai nenurodyta, kokiai valstybei narei priklauso „kompetentingos institucijos“.
- 26 Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje aiškiai numatyta, jog valstybės narės kompetentingos institucijos turi galimybę taikyti sankcijas įmonei ir (arba) vairuotojui už to reglamento pažeidimą net ir tuo atveju, jei šis pažeidimas padarytas kitos valstybės narės ar trečiosios šalies teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Eurospeed*, C-287/14, EU:C:2016:420, 33 punktą).
- 27 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Reglamentu Nr. 561/2006 siekiama ne tik pagerinti darbo sąlygas, bet ir bendrai saugų eismą keliuose (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Eurospeed*, C-287/14, EU:C:2016:420, 39 punktą).
- 28 Šiuo tikslu ir siekiant užtikrinti efektyvų Reglamento Nr. 561/2006 nuostatų vykdymą būtina, kaip tai patvirtina šio reglamento 14 konstatuojamoji dalis, kad kompetentingos valdžios institucijos, atlikdamos patikrinimus keliuose ir po pereinamojo laikotarpio, galėtų įsitikinti, kad patikrinimo dieną ir prieš taiėjusias 28 dienas buvo tinkamai laikomasi vairavimo trukmės ir poilsio laikotarpių.
- 29 Kaip savo pastabose pažymėjo Federalinė krovinių transporto tarnyba, siekiant saugaus eismo sumetimais veiksmingai įgyvendinti Reglamentą Nr. 561/2006, būtina ne tik kontroliuoti, kaip laikomasi šio reglamento nuostatų, bet ir valstybės narės turi galėti skirti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas už nustatytą pažeidimą, kaip tai numatyta šio reglamento 19 straipsnio 1 dalyje.
- 30 Be to, konstatuotina, kad, turint galvoje tarpvalstybinį vežimo keliais pobūdį, toks Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos aiškinimas, pagal kurį valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms skirti sankciją už jų teritorijoje nustatytą pažeidimą, net jeigu jis padarytas kitos valstybės narės ar trečiosios šalies teritorijoje, labiau atitinka šiuo reglamentu siekiamus tikslus.
- 31 O toks Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos aiškinimas, pagal kurį valstybė narė, nustačiusi kitos valstybės narės ar trečiosios šalies teritorijoje padarytą pažeidimą, turėtų duoti leidimą kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms už šį pažeidimą skirti sankciją, nesvarbu, kur tas pažeidimas buvo padarytas, neatitiktų minėtų tikslų.
- 32 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad valstybė narė, kurios teritorijoje buvo padarytas Reglamento Nr. 561/2006 pažeidimas, bet kuriuo atveju turi teisę už tai taikyti sankcijas (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Eurospeed*, C-287/14, EU:C:2016:420, 33 punktą), todėl nereikia kitos valstybės narės kompetentingos institucijos leidimo.

- 33 Šio sprendimo 31 punkte pateiktas aiškinimas reikštų, kad kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms būtų suteikta teisė taikyti sankcijas už pažeidimą, kuris nebuvo nei padarytas, nei nustatytas tos valstybės narės teritorijoje. Vis dėlto nepreziumuotina, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies pirmai pastraipai numatyti tokią jos taikymo sritį.
- 34 Be to, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, joje išimties tvarka numatyta, kad tuo atveju, kai nustatytas pažeidimas, kuris buvo padarytas ne atitinkamos valstybės narės teritorijoje ir kurį padarė kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje įsteigtas ūkio subjektas ar vairuotojas, kurio darbo vieta yra kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, šio pažeidimo paliesta valstybė narė galėjo apie jį pranešti valstybės narės ar trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ūkio subjektas ar kurioje yra vairuotojo darbo vieta, kompetentingai institucijai. Ši nuostata pagrįsta hipoteze, kad atitinkama valstybė narė, kuri iki 2009 m. sausio 1 d. galėjo „užuot taikiusi sankciją“, pranešti apie šiuos pažeidimus, buvo valstybė narė, kurioje nustatytas pažeidimas.
- 35 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą atsakytina: Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybės narės kompetentingoms institucijoms tiesiogiai suteikiama teisė skirti sankciją įmonei ar jos vadovui už jos teritorijoje nustatytą minėto reglamento pažeidimą, už kurį sankcija dar nebuvo taikyta, net jeigu šis pažeidimas buvo padarytas kitos valstybės narės, kurioje yra tos įmonės buveinė, teritorijoje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybės narės kompetentingoms institucijoms tiesiogiai suteikiama teisė skirti sankciją įmonei ar jos vadovui už jos teritorijoje nustatytą minėto reglamento pažeidimą, už kurį sankcija dar nebuvo taikyta, net jeigu šis pažeidimas buvo padarytas kitos valstybės narės, kurioje yra tos įmonės buveinė, teritorijoje.

Parašai.